

Junaki Južnega morja

Vikingi, junaški normanski pomorščaki, ki so s svojo drznostjo in sposobnostjo obvladovali morja na severni poluti, so zapustili za seboj neizbrisno slavo. Skoraj nič pa svet ni vedel o vikingih Južnega morja, o Polinezijcih. Pisanih dokumentov o njih ni bilo, a ocean, živa priča njihovih smelih voženj, je ostal nem. Vendar hranijo polinezijske pesmi, legende in izročila toliko spominov, da je bilo mogoče iz njih zanesljivo ugotoviti razna zgodovinska dejstva.

Svet občuduje Kartažane, katerih galeje so brzele po vsem Sredozemskem morju in se baje pojavile ob zapadni afriški obali. Toda na odprto morje se Kartažani niso upali in ponoči so galeje zasidrili, da jih ne bi zaneslo ven na morskno plan. Normani 11. in 12. stoletja so se upali do Grenlandije in te njihove vožnje v nove, neodkrivne dežele so vedno veljale za izredno junaška podjetja. Toda njihova pota so vodila mimo naravnih opirališč (Farserski otoki in Islandija). Kristof Kolomb je bil smeješi, ko se je s štirimi šibkimi karavelami odločno oddaljil od znanih obal, iskat novih dežel.

Toda že davno pred Kristofom Kolombom, davno celo pred Normani, so Polinezijci križarili po vsem Tihem oceanu, od Tahitija do Havajev, od Cookovih otokov do Nove Zelandije in na vzhodu do Velikonočnega otoka, morda celo do Južne Amerike. V dobi, ko so Kartažani boječe prodirali ob obalah, so se Polinezijci podajali na večmesečne vožnje po brezmejnem oceanu, ki je le v velikih presledkih zakoličen z nekaterimi skritimi otoki, ki jih je še danes z modernimi navtičnimi pripomočki težko najti, ker se deloma komaj vidno dvigajo iznad morja. Ne da bi bili poznali kako pismo, so imeli Polinezijci svoje pomorske zemljevide, napravljene iz paličic, ki niso kazali samo razpoznavnih točk, marveč tudi glavne vetrovne smeri. Niso imeli modernih sekstantov ne busole Kristofa Kolomba; poznali so samo zvezde in s pomočjo svoje »magične tikve grljanke«, ki še danes vzbuja zanimanje narodopiscev, so s svojimi plogami na jadra z lahkoto našli mikroskopično majhne otoke Pacifika.

V dobi Kartažanov je njihov lrapanga prevozil ogromno razdaljo od Indonezijskih do Havajskih otokov: 6000 milj! Od tega na neizmeren odprtem morju brez vsakega kažipota 2000 milj. Kupe se je odpravil iz Tahitija in odkril Novo Zelandijo tisoč let pred Tasmanom in Cookom. V teku stoletij so se Polinezijci številnokrat odpravili s Tahitija na Havaje (2380 milj). Na teh potovanjih so prišli v stik s prebivalci Havajskih otokov in polinezijskimi kolonisti Nove Zelandije (razdalja znaša 8000 km); to se je zgodilo davno prej, nego so Normani prodrli do Grenlandije.

Polinezijec Hui-te-rangiora je v 7. stoletju na veliki dvopirogi, ki je bila okrašena s kostmi njegovih sovražnikov, odrinil na pustolovsko vožnjo do Južnega Lednega morja; ob povratku je pripovedoval o svojih vtisih: videl je neznane živali in iz opisa je lahko spoznati arktično živalstvo; videl je zmrznjen led, noč, ki ne mine, celo južni sij. In tri sto let pred Kristofom Kolombom je križaril Uenga po Južnem morju kakor po domačem bajerju. Prevozil je tako nad 4000 morskih milj. Izračunanje zgodovinskih dogodkov ne dela težav, ker navaja polinezijsko izročilo natančen rodovnik.

Potem se je Polinezijcem pogum polegel. Vendar so prebivalci Tongasa v Novi Kaledoniji obiskali Nove Hebride (4500 km) še za časa, ko so začele evropske ladje prodirati v Južno morje. Zadnjič so potovali Polinezijci iz Tahitija na Novo Zelandijo pred 250 leti. A tudi danes so še Polinezijci odlični pomorščaki.

Njihovo veliko vlogo na morju pa so prevzeli v novem času misijonarji, ki sicer ne iščejo pustolovstev ali novih dežel, pač pa duše. Prvič so prišli med Polinezijce sredi 16. stoletja franciskani, a vzhodno-oceanski apostolski vikariat se je ustanovil pred točno sto leti. Danes šteje ap. vikariat tri vikariate in eno apostolsko prefekturo z 82 duhovniki, 74 brati, 209 sestrami, 236 katehisti ter 22.341 katoličani domačini; inozemskih katoličanov je samo na Havajskih otokih nad 100.000.

Če treska

Če treska, je po splošnem mnenju bolj varno ostati zunaj na odprtem polju kot pa iskati zavetja pod drevesom. Vendar pa je treba k temu pripomniti, da je vsaka stvar, posebno pa pokonci stoječ človek v prosti naravi dober prevodnik strele. Mnogo varnejše je v gozdu, vendar pa ne pod kakim zelo visokim drevesom. Znano je, da strela udari najrajši v hrast, jagnjed ali jelšo. Breza velja za najvarnejšo izmed dreves.

V splošnem svetujejo, da je najboljša, če treska, da se človek vrže na tla, kajti boljše je, da je samo moker kot pa ubit. Angleži, ki naravno igrajo priljubljeno igro golf daleč zunaj na polju, vržejo v slučaju nevihte palice proč ter ležejo na zemljo. Kolesar naj položi kolo na tla ter gre proč od njega, ker kovina je dober prevodnik. Mnogokrat je že bila živina na paši ubita vsled tega, ker je stala ob žični ograji ali drugih železnih napravah. Ako se nahajaš v hiši, pojdi v prtiličje, vrata in okna pa zapri.

Vsekakor pa je treba reči, da ni nobenega kraja, ne v hiši ne zunaj, ki bi bil absolutno varen pred strelom, kajti njena pota so dostikrat naravnost čudovita.

Ako strela tudi udari v človeka, s tem še ni rečeno, da ga že ubije. Lansko leto n. pr. se je pripetilo, da je več ljudi omamila, vendar pa so ostali živi. Pripetil se je celo slučaj, da je raz človeka strgala in sežgala vso obleko, sam pa je ostal živ.

Splošno mnenje, da strela ne udari dvakrat na isto mesto, je popolnoma napačno. Le pogej visoke stavbe, dimnike, v katere zapored udarja strela, ravno tako v visoka drevesa. Istotako napačno je, ako kdo misli, da je manj nevarno, kadar dežuje, pač pa je ravno narobe res; da celo razpet dežnik je zelo nevaren, mnogo ljudi je že bilo tako ubitih.

V tolažbo pa bodi povedano, da strela kljub svoji strahoti, ne zahteva mnogo žrtev in nek

Velika sportna nesreča. Pri motociklističnih tekmah na berlinskem stadionu sta treščili vkup dve kolesi. Eno kolo je vrglo med gledalce. Trije mladi fantje so se smrtno ponesrečili, mnogo je bilo ranjenih. Na sliki vidimo prizor neposredno po nesreči, ko hite na pomoč sanitejci.

zdravnik je izračunal, da je v nekem velikem okraju nalezljiva griža v enem tednu zahtevala dvakrat toliko žrtev kot strela v istem kraju v petdesetih letih.

Holandska kraljica mati Ema, ki je 2. t. m. obhajala svoj 75. rojstni dan

Povabljen dimnikar

Ko je dobila dunajska opera še pred vojno centralno kurjavo, so postale nepotrebne vse dotodanje peči in dimniki. A vodstvo opere je pozabilo, da ne potrebuje niti dimnikarja, ki je bil prej preganjal saje. Dimnikarju se seveda ni zdelo potrebno, da bi nepozvan zapustil službo. Dvajset let je redno prihajal po plačo in z družino vred izkoriščal brezplačne vstopnice za nastavljenca. Šele zdaj, v dobi štednje je nek mestni svetnik slučajno odkril pozabljenega dimnikarja. Mesto je dimnikarja takoj poslalo v pokoj, a mu je moralo nakloniti tudi pokojnino. Saj ima dimnikar 28 let nepretrgane službe.

Nov Monte Carlo: Svetovnoznano zdravilišče Baden-Baden dobi zopet svojo igralnico, ki jo je imelo že v prejšnjih dobah, a so jo l. 1872 zaprli. Slika kaže življenje in vrvenje v prejšnji igralnici

Nenavadna tatvina

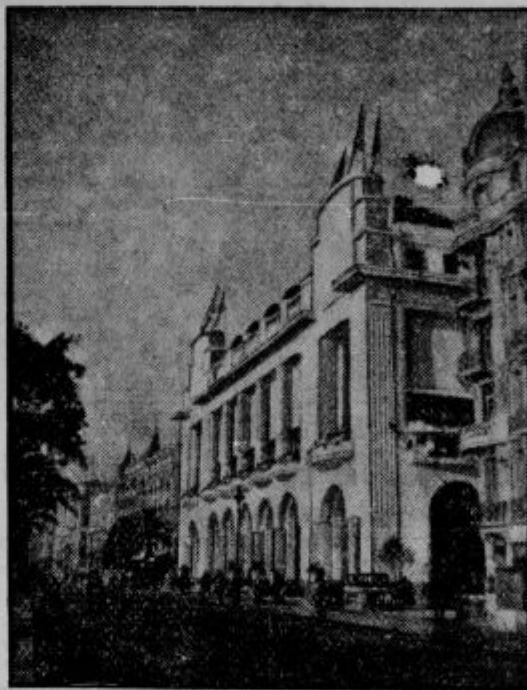
Kenia, britska kolonija v Afriki, je pred kratkim dobila nujno potrebno nad 1000 km dolgo telefonsko progo Nyrobi-Dar-es-salam. Predno sta minila dva tedna, je zveza popolnoma odpovedala. Monterji so bili obupani. Zica je bila povsod prestrižena in tatovi so včasih bingljajoče konce nerodno zvezali s travo, da bi menda tatvino zakrivali. Britski uradniki so razumeli, kaj to pomeni, šele takrat, ko so opazili neštevilno z novimi zaplestnicami in ogrlicami okrašenih zamork. Poštna uprava je prejela ovadbo, a sklenila, da tatov ne bo preganjala. Rajši je nadomestila lepo bakreno zico z drugo medlo zlitino, ki ne zapeljuje črnih lepotic.

19 letni Američan Medica, ki je v par tednih dosegel štiri nove svetovne rekorde v plavanju

Kriza ameriških univerz

Ameriški dnevniki nujno zahtevajo »racionalizacijo« za visoke šole, ki množijo število brezposelnih. V teku zadnjih deset let, od 1920 do 1930, je naraslo število univerz in strokovnih visokih šol v Zedinjenih državah od 670 do 1078 in število slušateljev od 450 na 860 tisoč. V dobrih starih časih so dobivali ti zavodi bogata darila in so lahko zaposlili v svojih laboratorijih ali knjižnicah tisoče mladih kandidatov. Zdaj so ostale univerze brez podpor. Absolventi visokih šol so najnesrečnejši med vsemi brezposelnimi, ker nimajo nobenega upanja na zaposlitev. »Chicago Tribune« navaja n. pr., da je bilo v Ameriki leta 1920 samo 523 oseb z naslovom doktorja filozofije. Zdaj znaša njih število skoro šest tisoč!

Angleški boulevard v Nizzi, ki je cilj petdnevne avtomobilske tekme, katere se udeležijo Nemčija, Svica, Italija in Francija. Dirka vodi preko najtežjih alpskih prelazov

Anglija ima zopet Davisovo kupo: V Parizu je na sklepem boju za najdragocenejšo nagrado teniškega sporta — Davisov pokal — zmagal Anglež Perry proti »lionskemu čarovniku« Cochetu (v ozadju)

Bodi pošten!

Pred policijskim ravnateljem je poštni uradnik Novaček priznal, da je bil soudeležen pri tatvini 75.000 češkoslovaških kron v Brnu. Priznal je, da je ukradel ček na prigovarjanje svojega svaka Chladila, ki je bil že eno leto brez dela. Chladil se je te dni obesil v celici. V trenutku, ko je Novaček tatvino priznal, se je zgrudil na tla, zadet od srčne kapi in je umrl.

Žrtev sporta: Earl Howe, sorodnik angleškega kralja in slaven avtomobilski dirkač, ki je pri trainingu za tekmo Monte Nero pri Livornu ponesrečil

Farmerji uničeni

Uradni podatki ameriškega ministrstva dela zatrjujejo, da je bilo prodano v teku zadnjih osmih let v Zedinjenih državah na dražbi radi davčnih zaostankov ali zadolžnosti nad en milijon farm. Njih lastniki ne premorejo niti bančnih obresti za izposojeni denar. Skoro 20 odstotkov ameriških poljedelcev je zdrinelo med proletarce brez zemljišč. Zemljiška vrednost ameriških farm je nazadovala v tem času od 70 na 50 milijard dolarjev, letni dohodki so padli od 16 milijard na pet. Davki, ki jih plačajo farmerji, so se v istem času podvojili.

Zaklad v kitovem trebuhu

Iz Lizbone poročajo, da so ujeli ribiči ob Azorih kita, ki je imel v trebuhu 50 kg težko kepo jantarja. Ribiči so vnovčili zanjo skoro štiri milijone dinarjev.

»Pomni, če ne boš priden, ne boš zrastel.«
»Ti teta torej nisi bila pridna?«

Obziren mož, ki noče osmraditi stanovanja s tobakovim dimom.

